

Obraćenje, kajanje, Ljubav

U neku je ruku ljudski život stalno vraćanje u kuću našega Oca. Vraćanje kajanjem, obraćenjem srca koje u sebi nosi želju za promjenom, čvrstom odlukom da popravimo svoj život; ono se zato očituje i u djelima žrtve i predanja.

4.06.2014.

1.Bože moj, kad li ću se obratiti?

Kovačnica > Borba > 112

2. Ako si pogriješio, u malom ili velikom, brzo se povrati Bogu! Iskušaj riječi psalma: “*Cor contritum et humiliatum, Deus, non despicias*” – Gospodin neće nikada odbaciti i poslušat će srce skrušeno i ponizno.

Kovačnica > Poraz > 172

3. Sada. Sada se vrati svojemu nastojanju u dobru. Nemoj se prevariti: sada nije prerano, a nije ni prekasno.

Put > Odluke > 254

4. *Nunc coepi!* – sada počinjem! To je krik zaljubljene duše koja u svakom trenutku, jednako dok je bila vjerna kao i kad joj je nedostajalo velikodušnosti, obnavlja svoju želju da služi – da ljubi! – sa svom odanošću Bogu našem.

Brazda > Borba > 161

5.Od Tebe se svemu nadam, Isuse
moj: obrati me!

Kovačnica > Poraz > 170

6.Kršćanstvo nije neki udoban put:
nije dovoljno pripadati Crkvi, a onda
jednostavno pustiti da godina za
godinom prolazi. Prvo obraćenje –
jedinствен nezaboravan trenutak, u
kojemu smo jasno spoznali što Bog
od nas očekuje – vrlo je važno u
našem životu, u životu kršćanina; no
još su važnija i teža sva druga
obraćenja koja slijede nakon prvoga.
I kako bismo olakšali djelovanje
milosti u tim kasnijim obraćenjima,
moramo sačuvati mladu dušu,
moramo zazivati Gospodina,
moramo znati slušati kako bismo u
sebi otkrili krive stvari i mogli moliti
za oprostjenje.

Susret s Kristom > Obraćenje djece
Božje > 57

7. U neku je ruku ljudski život stalno vraćanje u kuću našega Oca.

Vraćanje kajanjem, obraćanjem srca koje u sebi nosi želju za promjenom, čvrstom odlukom da popravimo svoj život; ono se zato očituje i u djelima žrtve i predanja. Vratiti se u kuću svoga Oca, po sakramentu oprostjenja, znači priznati svoje grijehе, obući se u Krista i tako postati njegova braća, pripadnici Božje obitelji.

Bog nas očekuje, kao Otac u prispodobi, raširenih ruku, iako mi to ne zaslužujemo. Naša krivnja ne igra ulogu. Kao kod izgubljenog sina: ono što je važno, to je da mi otvorimo svoje srce, da čeznemo za Očevim domom i da se zadivimo i radujemo pred Božjim darom, po kojemu se zovemo djeca Božja i to zaista jesmo, iako s naše strane tako često ne odgovaramo milosti.

Susret s Kristom > Obraćanje djece
Božje > 64

8.Reci tiho, iskrena srca: “*Nunc coepi!*” – sada započinjem!

Ne obeshrabruj se ako, nažalost, ne uočiš u sebi promjenu, plod desnice Gospodnje...: iz svoje niskosti možeš zavapiti: pomози mi, Isuse moj, jer želim vršiti Volju tvoju..., tvoju preljublјenu Volju!

Kovačnica > I dalje se boriti > 398

9.Iskustvo grijeha mora nas zabolјeti i dovesti do zreliје i dublјe odluke da budemo vjerniji, da budemo zaista sjedinјeni s Kristom.

Susret s Kristom > Kristova smrt
poziva nas na potpuni kršćanski
život > no. 96

10.Ljubav-tuga, tada i iz dubine te tuge i poniznosti, usudit ćemo se reći našem Gospodinu da i mi također

jako volimo; da je naš grijeh stvaran, ali jednako je stvarna i ljubav koju on sam postavlja u nas i koja nam omogućuje da mu služimo čitavom snagom svojega srca. Često kaži, poput usmene molitve, Petrov čin kajanja nakon nijekanja: „Gospodine, ti sve znaš, ti znaš da te volim!“ (Iv 21: 17).

Pismo dana 24.ožujka 1931., br.24

11.Čovjek se mora učiti da bude kao dijete. (...) I onda se uvijek iznova bez oklijevanja, pa makar počinili i najodvratniju grešku, vratimo na glavni put Božjega sinovstva, koji nas vodi u raširene ruke Boga, našega Oca.

Prijatelji Božji, 148

12.U toj borbi iz ljubavi ne smiju nas omesti padovi – čak ni oni teški – ako se uz bol i s dobrom odlukom utečemo Bogu u sakramentu pokore. Kršćanin ne inzistira grčevito na

tome da skuplja neke besprijeckorne svjedodžbe. Koliko je Isus Krist, naš Gospodin, dirnut Ivanovom nevinošću i vjernošću, i koliko nakon Petrova pada ganut pokajničkim obraćenjem. Isus razumije naše slabosti i vuče nas k sebi kao preko neke blago uzvisujuće ravnine. On želi da se priučimo i na taj trud i da se dan za danom pomalo uzdižemo.

Susret s Kristom > Neprestana borba
> 75

13.Sada, dok je riječ o onim trenucima Kalvarije u kojima je Isus već bio mrtav i dok još nije nastupio njegov slavni trijumf, nada je nam se dobra prilika da preiskušamo svoju želju za kršćanskim životom i želju za svetošću, da jednim činom vjere odgovorimo na svoje slabosti i da s povjerenjem u Božju moć donesemo odluku da ćemo staviti ljubav u prilike našeg svakodnevnog života.

Susret s Kristom > Kristova smrt
poziva nas na potpuni kršćanski
život > 96

14."Kad gledam što sam kao kršćanin
Bogu dužan, a što sam sve od toga
duga zanemario, suze mi naviru na
oči od boli, boli iz ljubavi. Mea
culpa!"

Dobro je da malo-pomalo spoznaješ
svoj dug. Ali ne zaboravi kako se on
namiruje: suzama i djelima.

Put > Ispit savijesti > 242

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/obracenje-
kajanje-ljubav/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/obracenje-kajanje-ljubav/) (8.08.2025.)